

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1. B.I., 2. B.M., 3. B.M., 4. B.Z., 5. B.L., 6. B.M., 7. B.D., 8. B.B., 9.B.M.**, všetci právne zastúpení *Mgr. Martinom Štoffom, advokátom*, so sídlom Strojárska 359/8, Hliník nad Hronom, proti žalovanému: **Okresný úrad Trenčín, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií**, Hviezdoslavova 3, Trenčín, za účasti účastníkov správneho konania: **1. Obec Bolešov**, so sídlom Bolešov 78, **2. Spoločnosť Stredné Považie a.s.**, so sídlom Opatovská 1735, Trenčín, IČO: 34 119 647, **3. B.M., 4. B.I., 5. M.M.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného **sp. zn. OU-TN-OCDPK-2015/002059-002/KUD zo dňa 10. februára 2015**, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, **č. k. 13S/77/2015-110 zo dňa 3. februára 2016**, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k.13S/77/2015-110 zo dňa 3. februára 2016 v časti o trovách konania **m e n í** tak, že žalovanému **u k l a d á** povinnosť zaplatiť žalobcom trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v sume 70,- Eur a trov právneho zastúpenia v sume 1.530,31 Eur na účet ich právneho zástupcu Mgr. Martina Štoffa, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcom náhradu trov odvolacieho konania v sume 396,39 Eur na účet právneho zástupcu žalobcov Mgr. Martina Štoffa, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia

O d ô v o d n e n i e

vyhovené protestu prokurátora a žalobou napadnuté rozhodnutie bolo zrušené súd poukazom na ust. § 250i ods. 4 O.s.p. konanie zastavil.

2.

Vo včas podanom odvolaní proti výroku o trovách konania sa žalobcovia z dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. domáhali jeho zmeny, tak aby im súd priznal právo na náhradu trov konania voči žalovanému a aby súčasne rozhodol o povinnosti nahradiť žalobcom v 1 až 9 rade trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia v sume 1.996,71 Eur, podľa priloženého vyčíslenia pred súdom prvostupňovým ako aj súdom odvolacím.

V dôvodoch odvolania odvolatelia zastávali názor, že žaloba v tejto veci bola podaná zjavne dôvodne a oprávnene, pričom by sa s ohľadom na neskorší vývoj celkom pravdepodobne (až hraničiac s istotou) skončila plným úspechom žalobcov v súdnom konaní spolu so vznikom nároku žalobcov na plnú náhradu trov súdneho konania vrátane právneho zastúpenia v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov. Pre vyslovením rozhodnutia o existencii alebo neexistencii nároku na náhradu trov konania účastníkov mal Krajský súd v Trenčíne, podľa názoru žalobcov, posúdiť, či s ohľadom na všetky skutkové okolnosti prípadu a po zohľadnení aplikovateľných ustanovení právnych predpisov taký nárok jestvuje alebo nejestvuje. Žalobcovia mali za to, že súd je vždy povinný pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania účastníkov skúmať, kto zaviniel zastavenie konania, a preto aj v prípade zastavenia konania podľa ust. § 250i ods. 4 O.s.p. je nevyhnutne potrebné skúmať pri jednotlivých účastníkoch zavinenie za zastavenie konania s poukazom na ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Skonštatovali, že v prejednávanej veci je nepochybne zavinenie za zastavenie konania jednoznačne a súčasne výlučne na strane žalovaného, pretože žalovaný vydal nezákonné rozhodnutie, a sám žalovaný ho neskôr aj zrušil (hoci až na základe podaného protestu prokurátora a potom čo prebehlo aj odvolacie konanie o uvedenej otázke. Na podporu svojich tvrdení poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžf/6/2011, ktorý riešil obdobnú otázku ako i na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 123/08 a sp. zn. IV. ÚS 313/08 ako i Ústavného súdu ČR sp. zn. PL. ÚS 21/96, PL. ÚS 33/97.

3.

Žalovaný sa vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 29.03.2016 k odvolaniu žalobcov plne stotožnil s výrokom odvolaním napadnutého uznesenia krajského súdu. Nesúhlasil s tvrdením, že zavinenie za zastavenie konania je na jeho strane, pričom zdôraznil, že žalobou preskúmané rozhodnutie bolo zrušené v dôsledku protestu prokurátora a teda žalovaný nekonal svojvoľne a úmyselne. Taktiež namietal neúčelnosť uplatňovaných vynaložených nákladov, najmä keď označenie deviatich žalobcov nebolo skutočne s poukazom na ust. § 250 ods. 1 O.s.p. účelné, nakoľko ostatných účastníkov by súd pribral do konania. Vzhľadom na uvedené sa plne stotožnil s výrokom napadnutého uznesenia.

4.

Podľa ust. § 492 ods. 2 zák. č. 162/2015 Správny súdny poriadok (ďalej „S.s.p.“), odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., s § 492 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné poukazom na ust. § 220 O.s.p. zmeniť, nakoľko nie sú splnené podmienky pre jeho potvrdenie alebo zrušenie podľa ust. §§ 219, 221 ods. 1 O.s.p.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie otázky, či bol správny záver krajského súdu, ktorý vo výroku o trovách konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ust. 250i ods. 4 O.s.p., ak rozhodnutie správneho orgánu bolo medzitým napadnuté protestom prokurátora, súd konanie o žalobe preruší až do jeho vybavenia; ak napadnuté rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené, súd konanie o žalobe zastaví. Obdobne sa postupuje, ak pred podaním žaloby na súd sa proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu podal mimoriadny opravný prostriedok.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V správnom súdnictve v konaniach súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku osobitné ustanovenie § 250k upravuje iba právo na náhradu trov konania úspešného žalobcu, avšak neobsahuje úpravu práva na náhradu trov konania v prípade, pokiaľ dôjde k zastaveniu konania. V tejto súvislosti je preto potrebné poukazom na ust. § 246c ods. 1 O.s.p. primerane aplikovať úpravu obsiahnutú v tretej časti Občianskeho súdneho poriadku týkajúcu sa rozhodovania o náhrade trov konania v prípade, keď dôjde k zastaveniu konania.

Podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ak bolo konanie zastavené, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Výnimka z tejto všeobecnej zásady je možná iba v prípadoch ustanovených v § 146 ods. 2 O.s.p. V zmysle ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. zodpovednosť za zavinenie nesie ten účastník, ktorý zavinil, že konanie sa muselo zastaviť.

Z obsahu spisu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, odvolací súd zistil, že žalobou napadnuté rozhodnutie bolo rozhodnutím žalovaného OU-OCDPK-2015/014599-002/KUD zo dňa 25.05.2015 zrušené a to na základe vyhovenia protestu prokurátora. V predmetnom rozhodnutí žalovaný konštatoval, že zhodne s právnym názorom vyjadreným v odôvodnení protestu prokurátora č. k. Kd 64/15/3300-5 zo dňa 27.04.2015 sa žalovaný v žalobou napadnutom rozhodnutí dostatočne nevysporiadal s pochybením prvostupňového orgánu, tým, že nedostatočne zistil skutkový stav veci a neodstránil vzniknuté rozpory a nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie.

Vychádzajúc zo skutkových zistení preskúmvanej veci a s vyššie citovanej právnej úpravy sa odvolací súd nestotožnil s názorom žalovaného prezentovaným vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov o tom, že k zrušeniu žalobou napadnutého rozhodnutia nedošlo jeho zavinením a že na danú situáciu je nutné aplikovať ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Podľa názoru odvolacieho súdu, pokiaľ by bolo žalobou napadnuté rozhodnutie vydané v súlade so zákonom, nebolo by so strany žalovaného potrebné konštatovať zhodne s názorom vysloveným v odôvodnení protestu prokurátora, že toto predmetné rozhodnutie je v rozpore so schváleným a platným územným plánom obce Bolešov. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaný vydal nezákonné rozhodnutie, ktoré bolo na základe protestu prokurátora zrušené. Za uvedenej situácie treba pri rozhodovaní o trovách konania vychádzať z účelu zákonnej úpravy náhrady trov konania ako aj jej ústavno-konformného výkladu a v predmetnej veci treba aplikovať procesnú zodpovednosť za zavinenie na zastavení konania podľa ust. § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. na ťarchu žalovaného. Vo vzťahu k namietnutej účelnosti vynaloženia nákladov odvolací súd konštatuje, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva obmedzenie, resp. prípadná nemožnosť pre dotknuté subjekty domáhať sa ochrany svojich porušených práv, ba práve naopak samotný Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach vymedzuje žalobcu ako fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Okrem toho účelnosť vynaložených trov sa neviaže na počet účastníkov konania na strane žalobcov, ale s nevyhnutnosťou vynaloženia trov spojených s uplatňovaním ústavne zaručeného práva na právnu pomoc (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR).

Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že žalovaný správny orgán v dôsledku svojho nezákonného postupu zaviniť, že konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia bolo zastavené, keďže došlo k naplneniu dikcie ust. § 250i ods. 4 O.s.p., a preto mu vznikla povinnosť nahradiť trovy konania žalobcom, ktoré im vznikli podaním zjavne dôvodnej žaloby podľa § 146 ods.2 v spojení s § 246 ods. 1 O.s.p..

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu v časti, ktorou súd prvého stupňa rozhodol o náhrade trov konania zmenil podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 246 ods. 1, s § 220 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p. a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcom náhradu trov konania. Trovy prvostupňového súdneho preskúmvacieho konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku v sume 70,- Eur, a trov právneho

zastúpenia za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby) § 11 ods. 4 v spojení ust. § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. po 629,24 Eur za 1 úkon + paušálna náhrada 2x po 8,39 Eur, t.j. spolu v sume 1 275,26 Eur + 20% DPH v sume 255,05 Eur celkom v sume 1.530,31 Eur.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešným žalobcom priznal ich náhradu v sume 396,39 Eur a to z titulu trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (podanie odvolania) v sume 321,75 Eur (1/2 sadzba úkonu) podľa ust. § 11 ods. 4 v spojení s ust. § 13a ods. 2 písm. b/ citovanej vyhlášky + paušálna náhrada v sume 8,58 Eur + 20% DPH v sume 66,06 Eur t.j. spolu 396,39 Eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.

V Bratislava dňa 30. novembra 2016

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Viera Vraníková